

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/99/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219010158
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3219010158.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalú a JUDr. Lucie Horvátovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2023 prejednal odvolania prokurátora a poškodeného v trestnej veci obžalovaného W. V.,

nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom A. L.. D., N. XXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/38/2019 zo dňa 28. júla 2022 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. sa odvolanie poškodeného L. N. zamietá, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/38/2019 zo dňa 28.07.2022 v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/38/2019 zo dňa 02.11.2022 bol obžalovaný W. V. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou sp. zn. Pv 83/18/3301 zo dňa 28.08.2019, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 04.03.2018 v čase asi o 03.30 hod. v Bánovciach nad Bebravou na námestí H. S. v bare Black & White v centrálnej miestnosti baru pri vstupe vľavo na vyvýšenom pódium ako osoba dohliadajúca na poriadok a bezpečnosť v uvedenom bare na základe ústnej dohody s majiteľkou baru R. C. fyzicky napadol poškodeného L. N. počas toho, ako zabraňoval fyzickej potýčke medzi návštevníkmi baru, ktorej sa zúčastnil aj poškodený L. N., tým spôsobom, že podišiel k poškodenému L. N. od chrbta, chytil ho nezisteným chmatom za krk a následne ho cez svoje telo prehodil následkom čoho poškodený L. N. spadol na zem z uvedeného vyvýšeného pódia asi z výšky 50 cm na ľavú časť svojho tela - na ľavé rameno, v dôsledku čoho utrpel poškodený L. N. podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia zranenia a to: vykĺbenie ľavého ramenného zhybu, čiastočné poškodenie úponu nadhrebeňového svalu vľavo, odlomenie z veľkého hrboľa ramennej kosti, Hill-Sachsove poškodenie hlavice ramennej kosti vľavo a odreniny oboch ramien, s dobou liečby a práceneschopnosti v trvaní maximálne 3 mesiace a obmedzením v obvyklom spôsobe života v trvaní 33 dní, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd poškodeného L. N., nar. XX.XX.XXXX v N. nad N., trvale bytom W. XXX/X, N. nad N. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená Sociálna poisťovňa, pobočka Topoľčany, Námestie M.R.Štefánika 2269/18, IČO:30807484 odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním prokurátor okresnej prokuratúry. Z písomného odôvodnenia vyplýva, že sa nestotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa. Podľa názoru prokurátora je záver o vine obžalovaného preukázaný vykonanými rekogníciami, výsluchmi poškodeného L. N., svedkyne O. H., svedka M. A., podporne výsluchmi svedka O. M. a svedkyne R. C., ako i výsluchom znalca MUDr. F., PhD. V rámci hodnotenia dôveryhodnosti predmetných svedeckých výpovedí z hľadiska požitia alkoholu je potrebné poukázať na to, že samotní svedkovia a poškodení potvrdili, že napriek konzumácii alkoholu boli schopní vnímať a pamätať si prežité skutočnosti. Pokiaľ ide o rozpory v niektorých detailoch týkajúcich sa okolností predmetného skutku, prokurátor považuje za logické, že vzhľadom na požitie alkoholických nápojov ako aj na časový odstup medzi spáchaním skutku (marec 2018) a konaním hlavného pojednávania (september 2021) si poškodený ako aj všetci svedkovia nepamätajú presne na všetky detaily. Prokurátor poukázal aj na skutočnosť, že samotnému útoku predchádzal slovný konflikt a roztržka, pričom jednotliví svedkovia začali registrovať incident v odlišnom čase - svedkyňa O. H. po započutí hádky. Svedok M. A. po upozornení svedkyňou O. H., svedok O. M. a svedkyňa R. C. až o okamih neskôr, kedy už poškodený L. N. ležal zranený na zemi. Jednotliví svedkovia sa nachádzali rozmiestnení po celom bare a teda boli v odlišných vzdialenostiach i uhloch pohľadu od incidentu, čo môže mať vplyv na odlišné vnímanie priebehu celého incidentu. Znaleckým dokazovaním z odboru zdravotníctva a farmácia ako aj výsluchom znalca bolo potvrdené, že zranenie poškodeného mohlo byť spôsobené tak, ako ho popísal. V závere prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol, že odvolanie prokurátora je nedôvodné. Prokurátor úplne opomenul uviesť, že ani jeden z ním uvádzaných svedkov, ktorí majú obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovať, nebol konzistentný vo svojej výpovedi počas celého trestného konania. V inkriminovanom čase boli svedkovia pod značným vplyvom alkoholu, čo spôsobilo výpadky ich pamäte. Úplne nepravdivo prokurátor hodnotí mechanizmus vzniku zranenia a dokonca sa pri tom opiera o znalecký posudok MUDr. F., ktorý naopak potvrdil, že ku skutku mohlo dôjsť tak, ako uvádza poškodený a svedkovia M. U. a A. S., jediní triezvi medzi svedkami. Rovnako prokurátor nezohľadnil množstvo faktov, ktoré výrazne sponchybujú okolnosti spáchania predmetného skutku, jeho priebeh, aktérov. Svedkyňa O. H. bola bezprostredne po zranení poškodeného zmätená, hysterická a obviňovala všetkých naokolo. Svedok M. A. mal skutok len sprostredkovaný od svedkyne O. H. a paradoxne čím dlhšie od skutku, tým viac detailov si pamätal. Je zrejmé, že za celý incident nesie zodpovednosť poškodený, ktorý pod značným vplyvom alkoholu vyvolal konflikt, do ktorého sa zapojilo viacero osôb. Pri tomto incidente bol nevyhnutný zásah SBS služby. Tento zásah vykonal svedok M. U., na ktorého sa poškodený spolu s ostatnými účastníkmi konfliktu zavesili, dôsledkom čoho skupina spadla a poškodený pri tom utrpel zranenia. To znamená, že za svoje zranenia zodpovedá sám poškodený. Je pritom dokázané, že poškodený je problémový typ a podobných konfliktov vyvolal už niekoľko a minimálne v jednom prípade bol za svoje konanie (ublíženie na zdraví) aj sankcionovaný. Obžalovaný sa incidentu nezúčastnil a naopak po tom, ako poškodený bol na zemi, snažil sa mu obžalovaný pomôcť. Táto verzia vyplýva z konzistentných výpovedí obžalovaného, svedka M. U. a A. S., ktorí boli v čase skutku triezvi a skutok videli. Takýto priebeh skutku je aj v súlade so znaleckým posudkom MUDr. F. ako aj s jeho výpoveďou. Napadnutý rozsudok je podľa obžalovaného správny, zákonný a rešpektujúci zásadu trestného konania „in dubio pro reo“. Záverom navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj poškodený prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Odkázal na obsah odvolania prokurátora, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Poškodený si je vedomý, že jeho odvolanie môže byť úspešné iba za predpokladu, že oslobodzujúci výrok rozsudku napadne prokurátor. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania podľa názoru poškodeného nie je sporné, že v čase a na mieste uvádzanom v podanej obžalobe utrpel zranenia, ktoré zodpovedajú ublíženiu na zdraví. Okresný súd sa pri vyhodnocovaní vykonaných dôkazov dopustil viacerých pochybení, keď sa priklonil k verzii uvádzanej obžalovaným a svedkami M. U. a A. S.. V rámci dokazovania nebola vykonaná rekonštrukcia ani vyšetrovací pokus, a preto niektoré závery súdu sú čisto špekulatívne. V závere poškodený navrhol rozhodnúť v súlade s návrhom prokurátora, t. j. zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý o uvedené písomne požiadal. Na verejnom zasadnutí prokurátor krajskej prokuratúry na podanom odvolaní zotrval. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a odvolanie poškodeného je podané neoprávnenou osobou. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolacím súdom je zrejmé, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ vyjadrenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. tiež podrobne a vecne správne odôvodnil svoje rozhodnutie.

Súd prvého stupňa presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery, a prečo neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu. Úvahy a závery okresného súdu sú založené na zásadách logického konania a uvažovania.

Odvolací súd predovšetkým uvádza, že sa stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní sa síce preukázalo, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa stal a vykazuje znaky trestného činu, avšak vykonané dokazovanie neumožňuje skonštatovať nepochybný záver, že to bol práve obžalovaný, kto inkriminovaný skutok spáchal. Pretrvali pochybnosti o tom, že práve obžalovaný bol tou osobou, ktorá svojim aktívnym konaním spôsobila zranenia poškodeného alebo k ich vzniku prispela, a teda že by sa obžalovaný dopustil spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané ani to, že by obžalovaný úmyselne fyzicky zaútočil resp. napadol poškodeného, čím by sa dopustil ďalšieho žalovaného trestného činu - prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

V prejednávacom prípade boli v prípravnom konaní zabezpečené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Na jednej strane výpoveď poškodeného a priamych svedkov skutku JK. A. a O. H., ktorí obžalovaného usvedčovali zo spáchania skutku. Na druhej strane výpoveď obžalovaného, ktorý spáchanie skutku v celom rozsahu popieral a výpovede priamych svedkov M. U. a A. S., ktorí výpoveď obžalovaného potvrdzovali.

Ďalší svedkovia R. C. a O. M., vypočutí ohľadom skutkových okolností, neboli priamymi svedkami konfliktu. Z odborného vyjadrenia ohľadom mechanizmu vzniku zranení poškodeného vyplynulo, že tieto s veľkou pravdepodobnosťou vznikli pri fyzickom útoku inej osoby. Vykĺbenie ľavého ramenného kĺbu mohlo vzniknúť pri páde poškodeného z vyvýšeného miesta cez dva schody na vystretú ľavú hornú končatinu. Zároveň nemožno vylúčiť, že mohlo vzniknúť pri chmatoch útočníka, keď ho chcel fixovať na zemi.

Krajský súd je rovnakého názoru ako súd prvého stupňa, že na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi, zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému alebo poškodenému. Taktiež je potrebné prihliadnuť na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny,

ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu postupom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná, a ktorá vierohodná nie je.

Súd prvého stupňa v rámci hodnotenia jednotlivých dôkazov správne poukázal na konzistentnosť výpovede obžalovaného od samého začiatku trestného stíhania v podstatných skutočnostiach, a zároveň na viaceré pochybnosti vo výpovedi poškodeného a svedkov M. A. a O. H., ktoré dôkazy mali usvedčovať obžalovaného, v kontexte s ďalšími nepriamymi dôkazmi.

Odvolačný súd sa stotožnil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že výpovede poškodeného L. N. a svedkov M. A. a O. H. nie sú spôsobilé na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. Všetci traja svoje výpovede v priebehu trestného konania menili a rozpory v nich sa odstrániť nepodarilo. Poškodený dokonca ako páchatel' najprv označil inú osobu a obžalovaného registroval len ako sa nad ním skláňa, keď už bol na zemi. Svedok M. A. nevedel s istotou uviesť, či priebeh konfliktu videl alebo nie. Svedkyňa O. H., ako priateľka poškodeného bezprostredne po skutku pribehla k poškodenému a nevedela presne identifikovať osobu, ktorá mala jej priateľa zraniť.

Zároveň je podstatným nespochybniteľný fakt, že poškodený a obaja svedkovia boli v inkriminovanom čase pod značným vplyvom alkoholu, čím bolo ich vnímanie bezpochyby ovplyvnené. M. A. a O. H. sa v čase fyzického konfliktu poškodeného s F. O. ani nenachádzali v ich tesnej blízkosti, ale nachádzali sa pri bare, t. j. vo vzdialenosti niekoľkých metrov a konflikt zaregistrovali neskôr.

Záverom je nutné skonštatovať, že hoci svedkyňa až na hlavnom pojednávaní s istotou usvedčovala svojou výpoveďou obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, skutočnosti ňou uvádzané neboli potvrdené žiadnym ďalším vo veci vykonaným dôkazom. Pokiaľ má byť obžalovaný uznaný vinným na základe jediného usvedčujúceho dôkazu, tento dôkaz musí byť jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý a vierohodný. Zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. V prípade výpovede svedkyne tomu tak nebolo.

Na druhej strane svedkovia M. U. s A. S. boli v čase skutku v bare ako zamestnanci dohliadajúci na bezpečnosť a ich výpovede vyvíňujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku. W. svedok M. U. sám priznal, že rozbraňovať poškodeného s F. O. prišiel on sám a obžalovaný sa tam vtedy nenachádzal. Prišiel na miesto až keď sa už poškodený nachádzal na zemi a zranený. V neposlednom rade je nevyhnutné poukázať aj na bezúhonnú minulosť obžalovaného a na žiadne indície, ktoré by mohli súd viesť k presvedčeniu o jeho násilnej povahe.

Použitie zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti trvajú. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade po komplexnom zhodnotení všetkých dostupných dôkazov potrebných na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd použijúc túto zásadu správne postupoval, a preto jeho záver o oslobodení obžalovaného spod obžaloby zodpovedá zistenému skutkovému stavu vo veci a zákonu.

Čo sa týka odvolania poškodeného L. N., toto krajský súd posúdil ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Poškodenému prislúcha právo podať odvolanie len v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por. V zmysle tohto poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Odvolanie poškodeného proti oslobodzujúcemu rozsudku však svojím obsahom smerovalo proti výroku o vine. Právo podať takéto odvolanie mu však ako poškodenému Trestný poriadok nepriznáva.

Výrok o náhrade škody má oporu vo výroku o vine. Z ustanovenia § 288 ods. 3 Tr. por. vyplýva, že ak okresný súd obžalovaného oslobodí spod obžaloby obligatórne poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy odkáže na civilný proces. Ak sa poškodený v tomto prípade odvolal proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku, je osobou neoprávnenou na podanie odvolania. Jeho odvolanie preto krajský súd podľa § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Z uvedeného dôvodu podkladom na preskúmanie správnosti výroku napadnutého rozsudku nebolo odvolanie poškodeného, ale len odvolanie prokurátora, ktoré krajský súd nepovažoval za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.